

Κατάρες

Παράδειγμα 1ο

Σε ένα χωριό τής Πελοποννήσου κάποια μάνα συμβούλευε το 18χρονο παιδί της για κάποια αταξία που έκανε, όμως εκείνο, όχι μόνο δεν δεχόταν την συμβουλή, αλλά και έβρισε την μητέρα του, και εκείνη το χαστούκισε. Το παιδί βγήκε από το σπίτι και πήρε ξύλο να χτυπήσει τήν μητέρα του· εκείνη όταν τόν είδε, τού είπε με αγανάκτηση: «επειδή σήκωσες χέρι να με χτυπήσεις, να δώ και τα δύο σου χέρια κομμένα από τους αγκώνες!» Λίγες μέρες αργότερα το παιδί σηκώνοντας μια πέτρα, γλίστρησε, και η πέτρα τού έσπασε και τις δύο παλάμες. Στην Αθήνα που μετέβη, στο νοσοκομείο τού έκοψαν και τα δύο χέρια από τούς αγκώνες όπως ακριβώς το είχε καταραστεί η μάνα του! (Γ. Φιλόθεος Ζερβάκος)

Παράδειγμα 2ο

Σε κάποιο χωριό της Πάρου ένας νέος 25 ετών φιλονικούσε με τήν μητέρα του και στο τέλος τήν έβρισε και τήν έσπρωξε. Αυτή έφυγε κλαίγοντας και καταρώμενη τον γιό της. Δύο μήνες αργότερα κηρύχθηκε ο Βαλκανικός πόλεμος και ο νέος κλήθηκε να πάει στο μέτωπο. Φεύγοντας, πήγε να χαιρετήσει τη μάνα του, να συγχωρεθούν και να πάρει την ευχή της. Η μάνα, όμως αντί να το συγχωρέσει και να τού δώσει τήν ευχή της, τον καταράστηκε θυμωμένη «πήγαινε, και να σε φέρουν σηκωτό στο κρεβάτι». Μετά από 3-4 μήνες έπαθε κρουοπαγήματα και παρέλυσε τελείως, και τόν πήγαν στή μητέρα του πάνω στο κρεβάτι! (Γ. Φιλόθεος Ζερβάκος)

Παράδειγμα 3ο

Σε κάποιο χωριό της Πάρου ένας νέος 25 ετών φιλονικούσε με τήν μητέρα του και στο τέλος τήν έβρισε και τήν έσπρωξε. Αυτή έφυγε κλαίγοντας και καταρώμενη τον γιό της. Δύο μήνες αργότερα κηρύχθηκε ο Βαλκανικός πόλεμος και ο νέος κλήθηκε να πάει στο μέτωπο.

Φεύγοντας, πήγε να χαιρετήσει τη μάνα του, να συγχωρεθούν και να πάρει την ευχή της. Η μάνα, όμως αντί να το συγχωρέσει και να τού δώσει τήν ευχή της, τον καταράστηκε θυμωμένη «πήγαινε, και να σε φέρουν σηκωτό στο κρεβάτι». Μετά από 3-4 μήνες έπαθε κρουοπαγήματα και παρέλυσε τελείως, και τόν πήγαν στή μητέρα του πάνω στο κρεβάτι! (Γ. Φιλόθεος Ζερβάκος)

Παράδειγμα 4ο

Ένας πατέρας είχε ένα γιό, που όλο γύριζε τις νύχτες. Μια φορά τού λέει αγανακτισμένος: «Να έρθεις μια και καλή!». Το παιδί εκείνο το βράδυ, καθώς επέστρεφε, το χτύπησε αυτοκίνητο και το σκότωσε, ακριβώς έξω από την πόρτα τού σπιτιού του! Το πήραν οι φίλοι και το πήγαν μέσα στο σπίτι. (Διήγηση Αγίου Παϊσίου)

Παράδειγμα 5ο

Ένας νέος, έξυπνος, ζωηρός, διαπληκτιζόταν συχνά με τους γονείς του και αυτοί τον έστελναν στον Διάβολο! Τελικά, προκοπή δεν έκανε σε τίποτα· ούτε στο γάμο, ούτε στο επάγγελμα.

Παράδειγμα 6ο

Μία μητέρα έστελνε το παιδί της στον διάβολο, και αυτό άρχισε και εξαφανιζόταν και εμφανιζόταν, ξανά και ξανά. Η μητέρα πήγε αργότερα στον Άγιο Αρσένιο τον Καππαδόκη, και ο Όσιος κλείστηκε τρεις ημέρες χωρίς να φάει, και προσευχόταν ώστε να βγάλει το παιδί από τούς δαίμονες. Με την προσευχή τού Οσίου το παιδί ελευθερώθηκε. Ο Όσιος είπε στην μητέρα, «πρόσεξε να μην ξαναγίνει· ταλαιπωρήθηκα πάρα πολύ· αν ξαναγίνει, δεν πρόκειται να προσευχηθώ πάλι για σένα».

Άλλα Παραδείγματα

Τα παραδείγματα που ακολουθούν είναι πρόσφατα, και για αυτόν το λόγο έχουν γίνει μικρές αλλαγές ώστε να μην γίνουν αντιληπτά τα πρόσωπα αυτά, διότι είναι ζωντανοί και αυτοί και οι συγγενείς τους.

Έλεγε μια μάνα στο παιδί της: «φωτιά να σε κάψει!» Το παιδί άρχισε να αρρωσταίνει όλο και περισσότερο, οι αρρώστιες πολλαπλασιάστηκαν και αναγκάστηκε να παραιτηθεί από την δουλειά του. Τον φρόντισαν οι συγγενείς του (η μάνα είχε ήδη πεθάνει), μέχρι που πέθανε!

Άλλη μάνα έλεγε στην κόρη της «να φοφήσεις!». Η κόρη, λίγο διάστημα αργότερα σκοτώθηκε σε τροχαίο!

Ένας πατέρας καταριόταν όλους. Τελικά το σπίτι του άρπαξε φωτιά και κάηκε και αυτός μαζί.

Άλλη μάνα έλεγε στην κόρη της «κακό χρόνο να' χεις», «να μη σώσεις και πάς» κ.α. Αργότερα η κοπέλα είχε ένα ατύχημα στο οποίο έμεινε ανάπηρη, και έτσι αναγκάστηκε η μάνα να φροντίζει την κόρη!

Αγαπητέ πατέρα! Αγαπητή μητέρα!

Βλέπεις πού μπορούν να καταλήξουν οι κατάρες και τα αναθέματα; (ιδίως της μητέρας). Και δεν είναι μόνο αυτές. Κάθε αρνητική σκέψη για τα παιδιά σας, κάθε που τα στέλνετε στο διάβολο δηλαδή τα αφιερώνετε σε αυτόν, και ό,τι τέλος πάντων λέτε με θυμό, οργή ή αγανάκτηση εναντίον τους (π.χ. στα κομμάτια να πάς – μη σώσεις και φτάσεις, προκοπή να μην κάνεις – αχάϊρευτε κ.α.), δαιμονίζονται όλο και περισσότερο, γίνονται δηλαδή όλο και περισσότερο ανυπότακτα, αυθάδη, αντίλογα, παράκουα, ατίθασα, δημιουργούν φασαρίες στο σπίτι ή στο σχολείο, η ζωή τους και η ζωή σας γίνεται πιο “μαύρη” και όλο βάσανα, και δεν μπορούν ούτε οι γιατροί να τα συνεφέρουν, παρά μόνο να τους δίνουν ψυχοφάρμακα για να κάθονται ήσυχα είτε μέσα στο σπίτι, είτε στο ψυχιατρείο, είτε στη φυλακή. Άλλα, πάλι, μεγαλώνοντας δεν καταφέρνουν να παντρευτούν, ή μένουν άτεκνα (π.χ. λόγω επιπλοκών), ή έχουν αναποδιές στη ζωή τους, στο γάμο τους (π.χ. χωρίζουν· διότι είναι δύσκολο να ζήσεις με άνθρωπο που έχει κατάρα.

Ή, ακόμα, τα παιδιά δεν αντέχουν τους γονείς τους και το άσχημο “κλίμα” στο σπίτι και όταν μεγαλώνουν φεύγουν μακριά, χωρίς, ορισμένες φορές, να μιλούν με τους γονείς) ή έχουν αναποδιές στην επαγγελματική τους αποκατάσταση (π.χ. αλλάζουν συχνά εργοδότη ή και είδος εργασίας, ή κλείνει η επιχείρηση, ή τους αφήνουν απλήρωτους και αναγκάζονται να φύγουν κ.α.) Ο θυμός, λοιπόν, και η αγανάκτηση του γονιού προς το παιδί έχει μεγάλη δύναμη και πάντα “πιάνει”. Η κατάρα, όμως, από άλλους, “πιάνει” μόνο όταν τους έχουμε αδικήσει. Όταν δεν υπάρχει αδικία, τότε η κατάρα γυρνάει πίσω σε αυτούς που την έδωσε, και βασανίζεται όχι μόνο σε αυτή την ζωή, αλλά και στην άλλη, την αιώνια, αν δεν μετανοήσει και εξομολογηθεί. (Αγ. Παΐσιος). Διότι αυτοί που καταριούνται έχουν πολύ κακία μέσα στην ψυχή τους· παίρνουν το “όπλο” και σκοτώνουν. Οι κατάρες είναι “εμφύλιος πόλεμος εν καιρώ ειρήνης”. Επίσης οι εκφράσεις: «Δεν φοβάσαι τον Θεό, μην σε τιμωρήσει;» ή «Από τον Θεό να το βρεις», και άλλα παρόμοια, είναι και αυτές ευγενικές κατάρες (Αγ. Παΐσιος). Το στόμα «δεν μάς δόθηκε για να δαγκώνουμε» (Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος), αλλά για να ευλογούμε. «Ευλογείτε και μη καταράσθε» (Απόστολος Παύλος).

– Και τι πρέπει να κάνω;

– Πρέπει να σταματήσεις να καταριέσαι, ή να βρίζεις (βρισιές, βλασφημίες και κατάρες είναι αδέρφια· γι' αυτό το λόγο και τα βάλαμε μαζί σε αυτό το φυλλάδιο), και να αρχίσεις τώρα να ευλογείς τα παιδιά σου, να τα στέλνεις στην “Ευχή του Θεού και τής Παναγίας”, να τα σταυρώνεις όταν βγαίνουν έξω από το σπίτι, ή όταν επιστρέφουν, να προσεύχεσαι για αυτά (έχουν και αυτά τις δυσκολίες τους και τόν αγώνα τους), να νηστεύεις το κατά δύναμιν, να εκκλησιάζεσαι, να εξομολογείσαι και να αγιάζεις τόν εαυτό σου. «Αγίασε τον εαυτό σου και χιλιάδες άνθρωποι γύρω σου θα σωθούν» (Αγ. Σεραφείμ Σαρώφ).

Οι γονείς να δείχνετε με την ζωή σας και το παράδειγμα σας, τον ίδιο δρόμο στα παιδιά σας. Ο δρόμος του Θεού είναι χαρά και ψυχοσωματική υγεία. Ο δρόμος του διαβόλου είναι ταραχή, φόβος, άγχος... Αυτά, μάς αρρωσταίνουν.

το φώς, ή το σκοτάδι
η ζωή, ή ο θάνατος
η υγεία, ή η αρρώστεια
η Ευλογία του Θεού, ή η κατάρα του διαβόλου

Ο Κύριος μας, μάς είπε ξεκάθαρα ότι «ο Άρχοντας αυτού του κόσμου είναι ο διάβολος» και «γυρνάει σαν λιοντάρι που βρυχάται, και ψάχνει να βρεί ποιόν θα καταβροχθήσει» (συμπληρώνει ο Απόστολος Πέτρος). Πώς; Με τα προβλήματα που ήδη διάβασες νωρίτερα: αναποδιές, ζημιές, αρρώστιες, χωρισμούς, άρρωστα παιδιά, ατυχήματα, δυστυχήματα, και πρόωρο θάνατο. Ας τρέξουμε, λοιπόν να ζητήσουμε τη βοήθεια του Θεού, τής Παναγίας, τών Αρχαγγέλων, τών Αγίων, τού Αγίου μας που έχουμε το όνομα του, και τού Αγγέλου μας, να διώξουν το κακό από πάνω μας, από κ ντά μας, και να μάς δώσουν κάθε καλό· «οι δέ εκζητούντες τον Κύριον ούκ ελλατwhήσονται παντός αγαthού» (ψαλμός 33). Δηλαδή, αυτοί που με πόθο ζητούν τόν Θεό και στηρίζουν σε Αυτόν τις ελπίδες τους, δεν θα στερηθούν κανένα αγαthό. Και πάλι λέει: «Κύριος, ού στερήσει τα αγαthά τοίς πορευομένοις εν ακακία» (ψαλμός 83), δηλαδή ο Θεός δεν θα σταματήσει να δίνει τα αγαthά Του (υγεία, χαρά, ειρήνη, εργασία, τροφή, νερό, οξυγόνο) σε αυτούς που αγωνίζονται να κάνουν πάντα το ΚΑΛΟ, και να αποφεύγουν το κακό. Τέλος, για αυτούς που άκουσαν την κατάρα, υπάρχει μια ειδική ευχή τής Εκκλησίας μας, τήν οποία διαβάζει ο παπάς ή ο επίσκοπος ώστε να λυθεί η κατάρα· διαφορετικά δεν θα δούν “άσπρη μέρα”.

Λέει ο λαός...

**“ τον κυνηγάει η άδικη κατάρα”, δηλαδή σε
όποιον τόπο και να πάει, ό,τι και να κάνει, τον
ακολουθάει η γρουσουζιά.**